

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 33 92 93 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2015 - 9015

Redegørelse om særlig adressebeskyttelse

Doknr.
432061

1. Indledning

Dato
19-01-2017

Den 1. maj 2015 trådte lov nr. 545 af 29. april 2015 om ændring af lov om Det Centrale Personregister (Særlig adressebeskyttelse til personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter m.v.) i kraft.

Loven indebærer, at bopælskommunen efter skriftlig meddelelse fra politiet i CPR skal registrere en person, der udsættes for trusler mod sin person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter samt i visse tilfælde sådanne personers børn, som værende uden fast bopæl i kommunen til trods for, at de pågældende har en bopæl eller et fast opholdssted.

I bemærkningerne til lovforslaget (Lovforslag nr. L 145 (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, Tillæg A, side 12)) blev det i tilknytning til ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2 tilkendegivet, at det daværende Økonomi- og Indenrigsministerium et år efter lovens ikrafttræden ville udarbejde en redegørelse over lovens virkning i praksis. Følgende fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget:

”Ved lovforslaget foreslås indført en ny ordning for adressebeskyttelse af visse truede borgere. Økonomi- og Indenrigsministeriet vil derfor et år efter lovens ikrafttræden udarbejde en redegørelse over lovens virkning i praksis med henblik på, at ordningen om nødvendigt kan tages op til revision. Der vil i den forbindelse blive indhentet udtalelser fra politiet og KL med henblik på belysning af erfaringer med den nye form for adressebeskyttelse. Redegørelsen vil blive tilsendt Folketingets Kommunaludvalg.”

På den baggrund har det daværende Social- og Indenrigsministerium ved breve af 18. maj 2016 anmodet KL henholdsvis Justitsministeriet om en udtalelse. KL er anmodet om en udtalelse om kommunernes erfaringer med den særlige adressebeskyttelse det første år efter lovens ikrafttræden. Justitsministeriet er anmodet om at indhente en udtalelse fra Rigspolitiet om politiets erfaringer med den særlige adressebeskyttelse i samme tidsrum.

Det første år efter lovens ikrafttræden er der i CPR registreret særlig adressebeskyttelse i 20 tilfælde.

Nedenfor er i afsnit 2 redegjort nærmere for reglerne om særlig adressebeskyttelse og i afsnit 3 og 4 for kommunernes henholdsvis politiets erfaringer med den særlige adressebeskyttelse det første år efter lovens ikrafttræden.

2. Nærmere om reglerne om særlig adressebeskyttelse m.v.

2.1. Retsgrundlaget

CPR-lovens § 6, stk. 6, har følgende ordlyd:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal efter skriftlig meddelelse fra politiet registrere en person, der udsættes for trusler mod sin person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, som værende uden fast bopæl i kommunen uanset stk. 1 og 2. Flytter en truet person, som er omfattet af 1. pkt., til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen registrere personen som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen. Ændres personens bopæl eller faste opholdssted, mens personen er registreret som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Giver politiet eller personen selv kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, folkeregistreres personen efter stk. 1, 2, 4 eller 5. Er registreringen ophævet efter anmodning fra personen selv, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Et barn af en forælder omfattet af 1. eller 2. pkt., som har eller får samme bopæl som forælderen, registreres ligeledes som værende uden fast bopæl, og registreringen af barnets bopæl følger forælderen, så længe barnet bor sammen med forælderen.«

Bemærkningerne til lovforslag nr. L 145 om ændring af lov om Det Centrale Personregister indeholder nærmere retningslinjer for administrationen af reglerne om særlig adressebeskyttelse. Der henvises nærmere til lovforslag nr. L 145 (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, Tillæg A, side 2-12).

Det daværende Social- og Indenrigsministerium har desuden den 30. april 2015 udsendt et orienteringsbrev til alle landets kommuner om reglerne om særlig adressebeskyttelse.

Derudover har Rigspolitiet udarbejdet en vejledning til landets politikredse vedrørende behandling af sager om særlig adressebeskyttelse til personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter. Vejledningen blev udsendt til politikredsene i juni 2015.

2.1. Nærmere om politiets afgørelse om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse

Det er politiet, der træffer afgørelse om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse på baggrund af en samlet vurdering af trusselsbilledet for den enkelte. Det er en betingelse for iværksættelse af beskyttelsen, at der er tale om persontrusler i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter.

Sager, hvor den særlige adressebeskyttelse kan være relevant, vil f.eks. være situationer, der kan udvikle sig meget alvorligt for offeret, og hvor offeret ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig imod, at situationen forværres. Der vil altså være tale om situationer, hvor der foreligger et særligt beskyttelsesbehov i forhold til at kunne sikre offeret.

Om et sådant behov foreligger i den enkelte sag, vil bero på en konkret politifaglig vurdering, herunder navnlig i forhold til det konkrete trusselsniveau for offeret. Trusselsvurderingen vil bl.a. skulle foretages på baggrund af forholdet mellem gerningsmand og offeret, offerets personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder.

Det vil bl.a. indgå i politiets vurdering af, om den særlige adressebeskyttelse er et egnet redskab, hvorvidt borgeren kan efterleve de krav, der må stilles til den enkelte borger om hemmeligholdelse af den faktiske bopælsadresse.

En politikreds' beslutning vedrørende iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse er en afgørelse, som efter de almindelige forvaltningsretlige regler vil kunne påklages til Rigspolitiet.

Der henvises nærmere til afsnit 3.1.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, Tillæg A, side 4).

2.2. Nærmere om kommunens bopælsregistrering i CPR af personer under særlig adressebeskyttelse

Når politiet har besluttet at iværksætte særlig adressebeskyttelse for en borger, giver politiet skriftligt borgerens bopælskommune meddelelse herom. Bopælskommunen skal herefter registrere vedkommende som værende uden fast bopæl i kommunen, selvom borgeren har en bopæl eller et fast opholdssted i kommunen.

Det er en forudsætning, at initiativet iværksættes i forbindelse med en flytning. Baggrunden herfor er navnlig, at borgerens bopæl eller faste opholdssted på det tidspunkt, hvor det besluttet at iværksætte den særlige adressebeskyttelse, i modsat fald vil være den adresse, som i CPR er registreret som borgerens bopælsadresse. Oplysning herom vil således allerede være tilgået andre offentlige it-systemer, som modtager data fra CPR. Baggrunden er endvidere, at historiske adresser ikke slettes af CPR. Oplysning om adressen vil derfor blive bevaret i CPR som en del af de historiske adresser, der er registreret om den pågældende borger i CPR, og vil derfor være tilgængelig for offentlige myndigheder i forbindelse med opslag i CPR.

Den bedste beskyttelse opnås i almindelighed, hvis den særlige adressebeskyttelse iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden kommune, men beskyttelsen kan også iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden adresse inden for kommunen. Det vil være op til politiet i det enkelte tilfælde at vurdere, om den særlige adressebeskyttelse kan anses for et egnet redskab.

Den særlige adressebeskyttelse vil – for at yde en reel beskyttelse – skulle kombineres med den almindelige navne- og adressebeskyttelse i medfør af CPR-lovens § 28, stk. 1, som i særlige tilfælde kan tildeles for længere tid end ét år. Herved opnås, at private, der modtager oplysninger fra CPR, i almindelighed kun får oplyst, at personen har navne- og adressebeskyttelse. Såfremt borgeren ikke allerede har almindelig navne- og adressebeskyttelse, skal kommunen derfor gøre borgeren opmærksom på, at denne beskyttelse er nødvendig for at opnå en reel beskyttelse af borgerens adresse.

Ved bekendtgørelse nr. 502 af 20. april 2015 om ændring af bekendtgørelse om folkeregistrering m.v. er det fastsat, at personer under særlig adressebeskyttelse skal registreres under vejkode 9962. Det sker med henblik på at gøre det muligt for offentlige myndigheder, der har brug for det i deres myndighedsudøvelse, at identificere, at den pågældende borger er undergivet særlig adressebeskyttelse, f.eks. i forbindelse med en ansøgning om boligstøtte.

Der henvises nærmere til afsnit 3.1.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, Tillæg A, side 4).

2.3. Særligt om registrering af børn under særlig adressebeskyttelse

2.3.1. Et barn eller en ung, mindreårig person kan være udsat for trusler mod sin person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, og politiet kan på den baggrund beslutte at iværksætte særlig adressebeskyttelse. I disse tilfælde giver politiet meddelelse til kommunen om iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse for barnet eller den unge mindreårige.

Kommunen skal herefter registrere barnet eller den unge mindreårig med særlig adressebeskyttelse i CPR.

Når der iværksættes særlig adressebeskyttelse for et barn eller en ung mindreårig på baggrund af politiets afgørelse herom, kan den efterfølgende registrering i CPR ikke anses for en afgørelse efter CPR-loven. Der skal derfor ikke forud for en registrering i CPR i denne situation ske partshøring m.v.

Dette gælder både i den situation, hvor en ung mindreårig person undergives særlig adressebeskyttelse, og hvor iværksættelse af særlig adressebeskyttelse omfatter både en voksen forælder og dennes børn, hvor den anden forælder har del i forældremyndigheden.

2.3.2. Et barn af en forælder, som er undergivet særlig adressebeskyttelse, men hvor der ikke for barnet ved politiets foranstaltning er iværksat særlig adressebeskyttelse, skal af bopælskommunen registreres med særlig adressebeskyttelse, hvis barnet har eller får samme bopæl som forælderen, der er under særlig adressebeskyttelse. Det følger af CPR-lovens § 6, stk. 6, 6. pkt.

I en sådan situation har politiet ikke taget stilling til iværksættelse af særlig adressebeskyttelse for barnet, og selve registreringen af barnet som værende uden fast bopæl i CPR må anses for en afgørelse efter CPR-loven. Der vil derfor skulle ske partshøring m.v. efter CPR-loven af en ikke medflyttende forælder.

I en sådan situation, hvor et barn i forbindelse med en flytning undergives særlig adressebeskyttelse ved kommunens foranstaltning, skal en ikke medflyttende forælder partshøres og have meddelt afgørelsen efter CPR-lovens § 13, stk. 3, såfremt barnet fraflytter vedkommendes adresse. Efter CPR-lovens § 3, stk. 3, må den anmeldte tilflytningsadresse og tilflytningskommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse.

2.3.3. Under hensyn til målgruppen for den særlige adressebeskyttelse er det i afsnit 3.1.3.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 tilkendegivet, at et fastsat samvær mellem et barn og den forælder, barnet ikke bor hos, ifølge § 21 i forældredansvarsloven kan ophæves, hvis det er bedst for barnet. På samme måde kan en ansøgning om fastsættelse af samvær afslås. Det vil eksempelvis være nødvendigt at afskære et barns kontakt til en forælder, hvis forælderen udsætter barnet for overgreb, ligesom også overgreb fra en forælder mod den forælder, som barnet opholder sig hos, kan begrunde en sådan beslutning. De samme hensyn gør sig gældende i forhold til en vurdering af, om den fælles forældremyndighed kan ophæves efter forældredansvarslovens § 11. Der vil kunne træffes afgørelse om suspension af samvær straks, hvis hensynet til barnet gør det nødvendigt, ligesom det er muligt for Statsforvaltningen at tillægge en forælder eneforældremyndighed eller barnets bopæl midlertidigt, hvis hensynet til barnets bedste tilsiger det.

Efter retsplejelovens § 536 kan bl.a. afgørelser om samvær tvangsfuldbyrdes. Fuldbyrdsen kan dog ikke ske, hvis barnets sjælelige eller legemlige sundhed derved udsættes for alvorlig fare. Fogedretten kan i tvivlstilfælde udsætte fuldbyrdsen på indhentelse af en børnesagkyndig erklæring.

Det er samme sted i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 tilkendegivet, at i situationer, hvor det skønnes, at det er relevant at iværksætte den særlige adressebeskyttelse, bør eventuelle samværs- og forældremyndighedsproblemstillinger således i udgangspunktet ikke være hindrende i forhold til at yde den fornødne beskyttelse af den pågældende forælder.

Der henvises nærmere til afsnit 3.1.3.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, Tillæg A, side 7 og 11).

2.4. Særligt om kommunens håndtering af den faktiske adresse for personer under særlig adressebeskyttelse

2.4.1. Ved bestemmelsen i § 6, stk. 6, i CPR-loven reguleres alene, hvorledes personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, samt i visse tilfælde sådanne personers børn, skal registreres med adresse i CPR.

Det reguleres derimod ikke, hvordan oplysning om borgerens faktiske adresse skal håndteres af myndighederne, herunder den pågældendes borgers bopælskommune, idet spørgsmål, der opstår i den forbindelse, i vidt omfang er reguleret af anden lovgivning, herunder persondataloven.

Politiet skal i forbindelse med meddelelsen til bopælskommunen om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse give kommunalbestyrelsen oplysning om borgerens faktiske bopæl eller faste opholdssted. Det sker med henblik på, at kommunen kan håndtere sine myndighedsforpligtelser over for borgere under særlig adressebeskyttelse.

Det er væsentligt, at de organisatoriske rammer omkring håndteringen af borgere under særlig adressebeskyttelse og ansvarsfordelingen i den forbindelse hviler på et godt og veltilrettelagt fundament i kommunen. Det er afgørende for, at beskyttelsen af sådanne udsatte borgere bliver reel.

Bopælskommunen kan udpege et særligt team til at håndtere sager om særlig adressebeskyttelse eller – som det mindre – udpege en ledende medarbejder i kommunens forvaltning, f.eks. kommunens borgerservicechef, med ansvar for at håndtere disse sager, herunder kontakten til politiet henholdsvis borgere, der er undergivet særlig adressebeskyttelse.

En effektiv beskyttelse af den faktiske adresse forudsætter, at bopælskommunen drager omsorg for, at oplysning om borgerens faktiske adresse ikke fremgår af it-systemer, som mange brugere har adgang til.

I mange tilfælde vil kendskab til borgerens faktiske adresse ikke være nødvendig i forbindelse med almindelig sagsbehandling i kommunen. Med virkning fra den 1. november 2014 sendes afgørelser, partshøringer m.v. i vidt omfang til borgerens digitale postkasse, og det vil derfor i sådanne tilfælde ikke være nødvendigt i forbindelse med forsendelser og almindelig sagsbehandling at kende til borgerens faktiske adresse.

Kendskab til borgerens faktiske adresse kan være nødvendigt i forbindelse med en afgørelse, som kommunen skal træffe, f.eks. en afgørelse om, hvorvidt borgeren er berettiget til en bestemt ydelse. Det kan også være nødvendigt i forbindelse med, at eventuelle børn er optaget i kommunale daginstitutioner. Der kan endvidere være tale om, at bestemte kommunale foranstaltninger kun kan komme på tale, hvis kommunen har kendskab til og adgang til borgerens faktiske adresse, f.eks. hvis kommunen skal iværksætte særlige handicapforanstaltninger i hjemmet.

I afsnit 3.1.3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslag L nr. 145 er det på den baggrund anført, at kommunalbestyrelsen bør forholde sig til og eventuelt fastsætte nærmere retningslinjer for, hvorledes sådant nødvendigt adressekendskab håndteres i kommunen. Det kan f.eks. være nærmere instrukser om, at det i almindelighed overlades til et særligt kommunalt team med det formål at håndtere den særlige adressebeskyttelse at formidle afgørelser m.v. i forhold til den enkelte borger, foretage relevante hjemmebesøg hos borgeren m.v. henholdsvis instrukser om, at kun relevante

institutionsledere i kommunale daginstitutioner samt disses stedfortrædere må få kendskab til den faktiske adresse.

Der er samme sted i de almindelige bemærkninger til lovforslaget henvist til, at kommunerne har mulighed for at rette henvendelse til VISO (Den nationale Videns- og Specialrådgivningsorganisation under Socialstyrelsen), som tilbyder gratis rådgivning til fagpersoner på det sociale område, når børn, unge eller voksne udsættes for æresrelaterede konflikter. VISO's rådgivning til kommunerne kan bl.a. omfatte tilrettelæggelse af indsatsen, herunder om etablering af tværsektorielle teams eller netværk til håndtering af æresrelaterede konflikter. I rådgivningen kan også indgå information om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse.

2.4.2. Kommunernes adgang til at videregive særligt beskyttede adresser vil være begrænset af de regler, der følger af persondataloven, og – i de situationer, hvor videregivelsen ikke er omfattet af persondatalovens anvendelsesområde – reglerne om tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f samt forvaltningslovens § 27.

I de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 er der i punkt 3.1.3.3. redegjort nærmere herfor.

I forhold til persondatalovens regler er det bemærket, at det må vurderes konkret i det enkelte tilfælde, om der efter behandlingsreglerne i lovens kapitel 4 kan ske videregivelse af oplysninger om en særligt beskyttet adresse. Det må ved vurderingen heraf indgå, at der er tale om fortrolige oplysninger, som den registrerede har en tungtvæjende interesse i ikke bliver videregivet.

I forhold til forvaltningsloven er det bemærket, at det følger af lovens § 27, stk. 1, nr. 1, at hensynet til bl.a. enkeltpersoners interesse i at beskytte oplysninger om deres private forhold kan begrunde tavshedspligt i forhold til de pågældende oplysninger. Om en oplysning er undergivet tavshedspligt efter bestemmelsen beror på dels en vurdering af oplysningens karakter, dels en vurdering af den sammenhæng, hvori oplysningen indgår. Afgørende er bl.a., om oplysningen er af en sådan art, at den efter den almindelige opfattelse i samfundet bør kunne forlanges unddraget offentlighedens kendskab. Oplysninger om en persons særligt beskyttede adresse må antages at vedrøre et privat forhold, som dermed er undergivet tavshedspligt.

Efter forvaltningslovens § 27, stk. 4, nr. 1, kan også hensynet til bl.a. forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser og beskyttelse af vidner eller andre i sager om strafferetlig forfølgning begrunde tavshedspligt.

Det er samme sted i lovforslagets almindelige bemærkninger tilkendegivet, at det ikke i almindelighed vil kunne komme på tale at videregive oplysninger om en særligt beskyttet adresse til andre offentlige myndigheder, medmindre der er særligt grundlag herfor. Særligt grundlag kan f.eks. foreligge, såfremt borgeren har ansøgt Udbetaling Danmark om boligstøtte. I en sådan situation kan Udbetaling Danmark ikke tage stilling til borgerens anmodning uden at have et vist kendskab til adressen, f.eks. boligens størrelse. Oplysninger herom vil kommunen derfor – i nødvendigt omfang – kunne videregive til Udbetaling Danmark.

Oplysninger undergivet tavshedspligt vil endvidere som det klare udgangspunkt uden videre kunne undtages fra retten til aktindsigt. Oplysninger om en persons særligt beskyttede adresse vil således kunne undtages fra aktindsigt efter reglerne i offentlighedslovens § 30, nr. 1, og § 33, nr. 1, og fra partsaktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, stk. 1, nr. 1 og 5, samt efter retsplejelovens § 41 b, stk. 3, nr. 4 og 5, og § 41 d, stk. 5, nr. 5 og 6.

Der henvises nærmere til afsnit 3.1.3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, Tillæg A, side 6).

2.5. Særligt om håndtering af flytning for borgere undergivet særlig adressebeskyttelse henholdsvis ophævelse af beskyttelsen

2.5.1. Flytter en person under særlig adressebeskyttelse til en ny kommune, skal flytningen anmeldes til tilflytningskommunen.

Ved CPR-lovens § 12, stk. 2, 3. pkt., er det bestemt, at personer under særlig adressebeskyttelse skal anmelde flytningen uden brug af kommunens digitale selvbetjeningsløsning. Er der ikke udpeget en særlig kommunal kontaktperson for borgeren, vil flytning kunne anmeldes ved kontakt til f.eks. kommunens borgerservicechef eller anden tilsvarende ledende medarbejder i kommunens forvaltning. Den pågældende skal i forbindelse med flytteanmeldelsen oplyse, at den pågældende er registreret med særlig adressebeskyttelse i CPR og tillige oplyse den pågældendes fremtidige faktiske bopæl eller faste opholdssted i kommunen, jf. CPR-lovens § 12, stk. 2, nr. 4. Tilflytningskommunen skal herefter registrere den pågældende med særlig adressebeskyttelse i CPR. Det opnås herved, at den pågældende person forbliver registreret med den særlige beskyttelse i CPR ved en flytning, der finder sted efter iværksættelsen af den særlige adressebeskyttelse.

Bliver tilflytningskommunen opmærksom på, at en borger, som tilflytter kommunen, er under særlig adressebeskyttelse, f.eks. som følge af, at den pågældende er registreret under vejkode 9962 i CPR, uden at borgeren har givet tilflytningskommunen meddelelse herom, må kommunen ikke ophæve denne registrering, men skal undersøge sagen for at få klarlagt, om der er tale om en forglemmelse, eller der er tale om, at borgeren ønsker beskyttelsen ophævet.

Flytter en borger omfattet af den særlige adressebeskyttelse til en anden faktisk adresse i kommunen, skal flytningen også anmeldes til bopælskommunen, jf. CPR-lovens § 12, stk. 1, men borgerens bopælsregistrering ændres ikke i den forbindelse.

I alle tilfælde, hvor borgeren flytter til en anden faktisk adresse, skal bopælskommunen underrette politiet om den fremtidige bopæl eller det fremtidige faste opholdssted.

2.5.2. Såfremt politiet eller den pågældende selv efterfølgende giver bopælskommunen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, bopælsregistreres vedkommende efter de almindelige regler i CPR-lovens § 6.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at ophævelse af den særlige adressebeskyttelse kan ske på initiativ fra politiet eller borgeren selv. En borger, som oplever, at adressebeskyttelsen ikke længere er relevant, må således formodes ikke at medvirke til adressens hemmeligholdelse i det fornødne omfang. Det er derfor fundet rigtigst, at beskyttelsen også kan ophæves på baggrund af et ønske herom fra borgeren selv.

Forinden en ophævelse af den særlige adressebeskyttelse på initiativ fra borgeren selv finder sted, skal kommunalbestyrelsen sikre sig, at en henvendelse herom hidrører fra den rette person.

En ophævelse af beskyttelsen vil typisk komme på tale, fordi trusselsbilledet har ændret sig over tid i en sådan grad, at det må lægges til grund, at borgeren ikke længere har behov for beskyttelse.

Ophæves registreringen af den pågældende som værende uden fast bopæl i CPR efter anmodning fra borgeren selv, skal bopælskommunen underrette politiet herom.

Der henvises nærmere til afsnit 3.1.3.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 (Folketingstidende 2014-15, 1. samling, Tillæg A, side 6).

3. Kommunernes erfaringer med at håndtere den særlige adressebeskyttelse i praksis det første år efter lovens ikrafttræden

3.1. Det daværende Social- og Indenrigsministerium har ved brev af 18. maj 2016 anmodet KL om en redegørelse for kommunernes erfaringer med at håndtere den særlige adressebeskyttelse senest mandag den 20. juni 2016, idet ministeriet har spurgt om følgende:

- Har kommunerne fastsat retningslinjer for håndtering af særlig adressebeskyttelse?
- Har kommunerne udpeget et team/en kontaktperson til at forestå den nødvendige kontakt til borgeren og politiet?
- Hvordan håndterer kommunerne oplysning om borgerens faktiske adresse?
- Hvordan håndterer kommunerne nødvendigt kendskab i kommunen til borgerens faktiske adresse – og har kommunerne fastsat retningslinjer herfor?
- Har kommunerne erfaringer i forhold til videregivelse af særligt beskyttede adresser?
- Har kommunerne erfaringer med at håndtere flytning for borgere omfattet af den særlige adressebeskyttelse henholdsvis ophævelse af den særlige adressebeskyttelse?
- Har kommunerne erfaringer med at håndtere den særlige adressebeskyttelse i forhold til fællesbørn, herunder erfaringer med høring af en ikke medflyttende forælder?
- Oplever kommunen eller borgeren selv problemer forbundet med, at borgerens faktiske adresse ikke fremgår af CPR?

Det er endvidere bemærket, at øvrige forhold, som af KL skønnes relevante for den særlige adressebeskyttelses virkning i praksis, bedes indgå i redegørelsen.

KL har ved e-mail af 15. og 24. juni 2016 oplyst, at KL i forbindelse med besvarelsen af ministeriets spørgsmål har rettet henvendelse til Borgerservice Danmark, som er chefforeningen for borgerservicechefer. Henvendelsen har været drøftet i chefforeningens bestyrelse, som har medlemmer fra Vejen, Gladsaxe, Varde, Norddjurs, Glostrup, Mariagerfjord og Lejre Kommuner. Desuden har KL rettet henvendelse til Aarhus og Københavns Kommuner.

Fra samtlige adspurgte kommuner har KL fået oplyst, at kommunerne har procedurer for, hvordan borgere og deres adresse skal håndteres, når der er tale om den særlige adressebeskyttelse. I nogle kommuner er der nedskrevne retningslinjer, og andre steder er der indgået aftale om håndteringen af denne type af sager.

KL har oplyst, at de kommunale erfaringer generelt er meget beskedne i denne type af sager, men at landsforeningen er forvisset om, at kommunerne kender til ordningen og har etableret sagsgange for denne type af sager.

KL har oplyst, at alle de adspurgte kommuner har oplyst, at det er borgerservicechefen eller chefen for folkeregisteret, som er kontaktperson i sager om særlig adressebeskyttelse.

KL har oplyst, at de adspurgte kommuner har indrettet manuelle processer for håndtering af den faktiske adresse.

KL har oplyst, at de adspurgte kommuner har oplyst, at det kun er borgerservicechefen eller chefen for folkeregisteret samt en medarbejder eller stedfortræder, der har kendskab til den faktiske adresse. KL har oplyst, at kommunerne ikke har haft erfaringer med at videregive oplysninger om den faktiske adresse inden for egen kommune, f.eks. til en børnehave. KL anser dog denne videregivelse for at være uproblematisk,

idet sagerne altid håndteres af den relevante fagchef. Derfor vil videregivelse foregå på samme vis som håndteringen i øvrigt, altså håndbåren fra chef til chef.

KL har oplyst, at de adspurgte kommuner ikke har haft erfaringer med at skulle videregive oplysninger om den faktiske adresse til andre myndigheder.

KL har oplyst, at kommunerne har peget på, at der kan opstå problemstillinger, f.eks. i forhold til BBR, hvor en bolig vil fremgå som ledig, men hvor et forbrug indikerer, at der er beboere på adressen. KL har også peget på, at kommunerne kan have behov for at indgå i en dialog med Udbetaling Danmark, f.eks. i forbindelse med ansøgning om boligstøtte, hvor kommunen skal indestå for, at boligen opfylder betingelserne for, at borgeren kan få boligstøtte. KL har oplyst, at kommunerne i praksis ingen videre erfaring har med disse områder, men oplyser, at det altid vil være den relevante fagchef, som vil stå for denne type af kontakt.

KL har oplyst, at de adspurgte kommuner ikke har erfaring med sager om flytning eller ophævelse af den særlige adressebeskyttelse.

For så vidt angår problemer forbundet med håndtering af særlig adressebeskyttelse har KL udover ovennævnte forhold peget på, at det kan være problematisk at håndtere sager, hvor der er fællesbørn, som skal være omfattet af adressebeskyttelsen. KL har oplyst, at kommunerne heller ikke på dette område har erfaringer, men at kommunerne er usikre på sagsgangen på dette område, for så vidt angår spørgsmål om ret til samvær og oplysning om barnets bopæl ved fælles forældremyndighed.

3.2. Økonomi- og Indenrigsministeriet skal bemærke, at spørgsmål om videregivelse af oplysninger vedrørende den faktiske adresse til andre offentlige myndigheder, herunder Udbetaling Danmark, og spørgsmål om samvær og videregivelse af oplysninger om den faktiske adresse, herunder til en forælder, som har del i forældremyndigheden, er behandlet i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 145 afsnit 3.1.3.3. om kommunens håndtering af oplysninger om den faktiske bopæl eller det faste opholdssted og afsnit 3.1.3.5. særligt om fællesbørn. Der henvises herom til redegørelsens afsnit 2.3.3. og 2.4.2.

Det vil således afhænge af de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde, efter hvilke af de i redegørelsens afsnit 2.4.2. nævnte regler et spørgsmål om videregivelse af den faktiske adresse skal behandles. Det gælder også spørgsmål om videregivelse af et barns særligt beskyttede adresse til en forælder, som har del i forældremyndigheden over barnet. Det bemærkes i den forbindelse, at Økonomi- og Indenrigsministeriet kan bistå kommunerne med generel vejledning om reglerne, hvis der opstår tvivlsspørgsmål vedrørende videregivelse af en særligt beskyttet adresse.

For så vidt angår eventuelle samværsproblemstillinger bemærkes, at sådanne problemstillinger i udgangspunktet ikke bør være hindrende i forhold til at iværksætte den fornødne beskyttelse af en forælder. Reglerne har således afsat i, at et behov for særlig adressebeskyttelse vejer tungere end eventuelle spørgsmål om samvær i situationer, hvor samværsforælderen er årsag til, at særlig adressebeskyttelse iværksættes. Der henvises til redegørelsens afsnit 2.3.3. om mulighederne for at ophæve et fastsat samvær m.v.

4. Rigspolitiets erfaringer med at håndtere den særlige adressebeskyttelse i praksis det første år efter lovens ikrafttræden

4.1. Det daværende Social- og Indenrigsministerium har ved brev af 18. maj 2016 anmodet Justitsministeriet om at indhente en redegørelse fra Rigspolitiet om politiets erfaringer med den særlige adressebeskyttelse det første år efter lovens ikrafttræden. Ministeriet har anmodet om, at redegørelsen var ministeriet i hænde senest mandag den 20. juni 2016, idet ministeriet har spurgt om følgende:

- Har Rigspolitiet udarbejdet særlige retningslinjer for politikredsens håndtering af iværksættelse af særlig adressebeskyttelse? I givet fald bedes retningslinjerne fremsendt sammen med Rigspolitiets udtalelse.
- Hvor mange anmodninger om særlig adressebeskyttelse har politikredsene modtaget? I hvor mange tilfælde har politiet meddelt afslag på særlig adressebeskyttelse?
- Hvorledes håndterer politikredsene anmodninger fra borgere om særlig adressebeskyttelse?
- Har politikredsene udpeget en kontaktperson til at forestå kontakten til borgeren henholdsvis kommunen i sager om særlig adressebeskyttelse?
- Vurderes den særlige adressebeskyttelse at være et egnet redskab i forbindelse med politiets opgaver med at yde personbeskyttelse i æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter?
- Har politiet erfaringer med at håndtere den særlige adressebeskyttelse i forhold til fællesbørn?
- Har politiet erfaringer med at håndtere ophævelse af særlig adressebeskyttelse for personer, for hvem beskyttelsen er iværksat?

Det er endvidere bemærket, at øvrige forhold, som af Rigspolitiet skønnes relevante for den særlige adressebeskyttelses virkning i praksis, bedes indgå i udtalelsen.

Til brug for redegørelsen har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om et bidrag. Rigspolitiet har anmodet politikredsene om en udtalelse.

Ministeriet har fra Justitsministeriet den 24. juni 2016 modtaget Rigspolitiets brev af 24. juni 2016, hvori er redegjort for politiets erfaringer med den særlige adressebeskyttelse det første år efter lovens ikrafttræden. Ved brev af 21. december 2016 har Justitsministeriet oplyst, at det efterfølgende har vist sig, at de oplysninger, som politiet har trukket i politiets sagsstyringssystem om antallet af personer, der henholdsvis har ansøgt og er blevet tildelt særlig adressebeskyttelse i perioden fra 1. maj 2015 til 1. maj 2016, ikke er valide. Justitsministeriet har på den baggrund anmodet Økonomi- og Indenrigsministeriet om at se bort fra de dele af Rigspolitiets oprindelige bidrag af 24. juni 2016, der omhandler antallet af anmodninger om særlig adressebeskyttelse i perioden fra 1. maj 2015 til 1. maj 2016 samt politiets erfaringer med at håndtere særlig adressebeskyttelse i forhold til fællesbørn. Justitsministeriet har i den forbindelse henvist til en vedlagt berigtigelse af 23. november 2016 fra Rigspolitiet.

Rigspolitiet har ved brev af 24. juni 2016 oplyst, at Rigspolitiet i tilknytning til vedtagelsen af reglerne om særlig adressebeskyttelse har udarbejdet en vejledning vedrørende behandling af sager om særlig adressebeskyttelse til personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter til landets politikredse.

Rigspolitiet har oplyst, at Rigspolitiets vejledning indeholder retningslinjer for, hvordan politiet skal håndtere anmodninger fra borgere om tildeling af særlig adressebeskyttelse, herunder:

- hvem der er i målgruppen for tildeling af den særlige adressebeskyttelse,
- hvilke betingelser, der i øvrigt skal være opfyldt for anvendelse af ordningen, samt
- hvordan vurderingen om tildeling af særlig adressebeskyttelse skal foretages.

Rigspolitiet har ligeledes ved brev af 24. juni 2016 afgivet oplysninger om antallet af modtagne anmodninger om særlig adressebeskyttelse henholdsvis antal tilsagn, afslag og henlæggelser. Rigspolitiet har ved berigtigelsen af 23. november 2016 oplyst, at Rigspolitiet efter fremsendelsen af Rigspolitiets bidrag af 24. juni 2016 har konstateret, at det ikke på baggrund af det datagrundlag, der foreligger i politiets sagsstyrings-

system (POLAS), er muligt at validere oplysningerne om, hvor mange personer, der henholdsvis har ansøgt om og er blevet tildelt særlig adressebeskyttelse siden lovens ikrafttræden den 1. maj 2015, hvorfor Rigspolitiet har anmodet om, at der ses bort fra den opgørelse heraf, som fremgår af Rigspolitiets brev af 24. juni 2016.

Rigspolitiet har ved brev af 24. juni 2016 oplyst, at det typisk vil være den polititjenestemand, der behandler den samlivsrelaterede eller æresrelaterede sag, der tager stilling til behovet for iværksættelse af en særlig adressebeskyttelse. Tildeling af særlig adressebeskyttelse er ét blandt flere initiativer, som politiet efter en konkret vurdering kan iværksætte som led i beskyttelsen af en truet person.

Rigspolitiet har endvidere oplyst, at det fremgår af Rigspolitiets vejledning, at politiets meddelelser til kommunen om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse skal sendes skriftligt til den pågældende persons bopælskommune eller tilflytningskommune, såfremt personen flytter til en ny kommune. Det vil typisk være den sagsbehandlende polititjenestemand, der vil sørge for underretningen til kommunen i henhold til de retningslinjer, som vejledningen foreskriver herom.

Rigspolitiet har oplyst, at Rigspolitiet vurderer, at den særlige adressebeskyttelse – uagtet ordningens sparsomme anvendelse i det første år efter ikrafttrædelsen – er et egnet redskab som led i politiets indsats for at yde personbeskyttelse i æres- og samlivsrelaterede konflikter.

Rigspolitiet har ved brev af 24. juni 2016 oplyst, at politiet endnu ikke har erfaringer med håndteringen af særlig adressebeskyttelse i forhold til fællesbørn. Rigspolitiet har ved berigtigelsen af 23. november 2016 oplyst, at Rigspolitiet efterfølgende har fået kendskab til to sager, i hvilke politikredsene har truffet afgørelse om tildeling af særlig adressebeskyttelse til fællesbørn.

Rigspolitiet har ved brev af 24. juni 2016 endvidere oplyst, at politiet endnu ikke har erfaringer med håndtering af ophævelse af særlig adressebeskyttelse for personer, for hvem beskyttelsen er iværksat efter CPR-lovens regler.

5. Økonomi- og Indenrigsministeriets afsluttende bemærkninger

Det er Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at der ikke i forbindelse med oplysningerne fra Rigspolitiet indhentet gennem Justitsministeriet og oplysningerne fra KL er identificeret problemstillinger i forhold til virkningen i praksis af reglerne om særlig adressebeskyttelse for personer, der udsættes for persontrusler i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, som indebærer behov for at tage reglerne op til revision.

Det bemærkes, at det daværende Social- og Indenrigsministerium henholdsvis Økonomi- og Indenrigsministeriet har foretaget en løbende validering af oplysningerne om særlig adressebeskyttelse i CPR, og i enkelte tilfælde har ministeriet haft en dialog med Justitsministeriet om grundlaget for den iværksatte beskyttelse. Dette har i enkelte tilfælde ført til, at beskyttelsen efterfølgende er fjernet ved politiets foranstaltning.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i den forbindelse noteret sig, at Rigspolitiet ved berigtigelsen af 23. november 2016 bl.a. har oplyst, at Rigspolitiet på baggrund af den nævnte problemstilling vedrørende det ufuldstændige datagrundlag i politiets sagsstyringssystem ved skrivelse af 11. november 2016 til politikredsene har genfremsendt vejledningen vedrørende behandling af sager om særlig adressebeskyttelse til politikredsene. Rigspolitiet har i den forbindelse indskærpet over for politikredsene, at ovennævnte vejledning skal følges ved enhver stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt der skal tildeles en person særlig adressebeskyttelse. Rigspolitiet har endvidere ved berigtigelsen af 23. november 2016 oplyst, at politikredsene i den forbindelse særligt er blevet gjort opmærksomme på, at der skal oprettes en selvstændig sag i

politiets sagsstyringsystem vedrørende spørgsmålet om tildeling af særlig adressebeskyttelse, uanset om borgeren meddeles tilsagn eller afslag på anmodningen om særlig adressebeskyttelse, og at den særlige adressebeskyttelse alene kan anvendes som led i beskyttelsen af personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll